

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FÅREVEJLE HØJSKOLE

KUNDSKAB
OG VISDOM
FØLGES AD

Eleveforeningens blad Sølvsnoren

57. årg. . 1967 . 4.

60 år

»Alle ældre over 60 indbydes til møde i menighedshuset torsdag eftermiddag kl. 15«. Denne og lignende indbydelser til sammenkomst for ældre (eller gamle, som det før hed!) har jeg hørt utallige gange og altid været så helt sikker på, at den jo i hvert fald ikke gjaldt mig. Endnu er det ikke gået op for mig, at jeg snart hører til dem, man taler om, når de gamles problemer drøftes. Men der er noget helt andet, der gik op for mig, da jeg den 30. juli passerede de 60 — nemlig det, at jeg har endnu flere trofaste venner end dem, jeg til daglig går og regner med. Det fik jeg mange hjertelige beviser på den dag — så mange, at tiden til personlige breve til hver enkelt slet ikke slår til. Derfor griber jeg — foreløbig — til denne lidt nemme udvej, at nå så mange som muligt gennem skolens elevblad. De fleste af Dem kender mig så godt, at De ved, at jeg regner fællesskab med andre mennesker for en af de rigeste gaver, jeg har fået. Derfor prøver jeg på gennem disse linjer at sige tak for den glæde, de mange fødselsdagshilsener beredte mig; de virkede alle som et opmuntrende håndtryk fra mennesker, som jeg gennem kortere eller længere tid har delt hverdag og fest med. Tak.

Jeg har gemt alle breve og hilsener og håber — langs ad vejen — at nå Dem alle med en mere personlig tak.

Ikke så få gange har det efterfølgende digt »Vejbred« af Carl Koch vakt glæde hos dem, jeg — f. eks. ved en aftenandagt — har delt det med, og mange har i årenes løb bedt om at få en afskrift af det. Derfor slutter jeg min hilsen med dette digt; selv holder jeg af det, fordi det på en gang taler så realistisk om døden, og samtidig så stærkt om livets rige gave — og ikke mindst, fordi det understreger G u d s o m s o r g

for os, hvad enten vi er i stand til at synge Ham lovsange eller kun kan få et angstens suk over vore læber.

Lilly Frederiksen.

„Vejbred“

*Ved vejens kant en plante stod,
den groede godt og vel,
da kom en dag så fast en fod
og trådte den ihjel.*

*Jeg så, den lå med vissent løv
på vejens tørre sti;
jeg tror, jeg trådte på den selv,
da jeg gik der forbi.*

*Dog havde blomsten haft sit liv,
før døden kom så brat,
oplevet mangan solskinsdag
og mangan dugget nat.*

*Den havde drukket regn og dug
og strakt mod lyset op
en frisk og fager sommerdag
sin rosenrøde top.*

*Husk derfor på, det var ej tomt;
sin plads den havde haft
i verdens underfulde liv
og del i al dets kraft.*

*Og du, som går i slægtens tog
din gang med travle fjed,
du veed jo nok: en dag, et nu,
så bliver du trådt ned.*

*De lukker døren til dit hjem
og synger vel en sang,
og uden dig går videre frem
den store vandringsgang.*

*Tænk dog: »Jeg har mit liv, min tid,
jeg har den een gang her,
min solskinsstund, min arbejdsstrid,
mit nu, mit ja, mit værd«.*

Det er da rigt, det bliver rigt,
så elsk og lev og giv!
En broget krans af blomst og løv
skal bindes i dit liv.

Og mer endnu! Se højere op
og husk: til allersidst
er solen selv i Herrens hånd
en lille let slukt gnist.

Men bagved den og over den
der råder han i lys,
som mærker hver en lovsangs lyd
og hvert et angstens gys.

Et vejbreddsblad, som trædes ned
og vissent hviroles ud,
en sjæl, som lever et minut
og gemmes hist hos Gud!

Carl Koch.

Afskedstale til F. 67

Af Lilli Ingemann

Så står vi igen foran afskedens time med et elevhold, som ikke skal være her mere.

Jeg har et stykke tid vidst, at det denne gang var mig, der skulle sige noget til Dem på lærerstabets vegne — og mange gange har jeg tænkt på, at der er så meget, vi kan sige Dem tak for — og der er så meget, vi ønsker for Dem i tiden, som kommer.

Vi har haft en tid sammen, som forekommer så kort, og dog har vi set hinanden hver dag i 5 måneder.

Vi får sommetider det spørgsmål af venner og bekendte: »Er det et godt hold, I har fået?«. Og hver gang tænker man, at det er jo ikke et hold, man modtager, men en mængde forskellige unge piger, der har det tilfældes, at de gerne vil dygtiggøre sig til et arbejde med mennesker.

De er forskellige, når De kommer, og det bliver De heldigvis ved med at være, med fejl og fortrin, evner og muligheder, hver især et unikum — hver især en personlighed.

Ofte spørger man også, om det ikke er trivielt at starte et nyt hold 2 gange om året, og dertil må man svare nej, det er inspirerende og spændende; men vi må indrømme, at det *kan* være svært at skulle sige farvel — det tager virkelig på nogle af os hver gang, så vi ligefrem bliver helt trætte. Trætte har De sikkert også været her på det sidste — det fremkalder altid en fornemmelse af fremmedhed i ens sind, når man står overfor en omvæltning i sin tilværelse.

I aften vil vi bare nyde, at De er her endnu — og vi vil sige Dem tak. Tak, fordi De havde tillid til os — fordi De oftest tog imod med åbent sind, hvad vi gerne ville give Dem i timerne.

Vi har stillet store krav til Deres fantasi, udholdenhed og arbejdsvilje.

Tak, fordi De har villet give slip på nogle af *de* forudfattede meninger, De havde, og givet *det* nye, De lærte, plads i Deres sind.

Når vi vil tilegne os noget nyt, må vi alle kæmpe imod vores egen voksenalder,

for at barnet i os kan lytte uhildet og kunstnerisk. Tak for alle Deres spørgsmål til os, og for den tillid, der ligger i, at De ikke var bange for at spørge om ting, som først vil blive udforsket om ti år.

Et lille gruk siger:

*Tanker skal tænkes af dem som tør,
undren skal ingen spare på,
og det er en tåbe som ikke spør,
om mer end ti vise kan svare på.*

Bliv ved med at være nysgerrige. Den teknik, der er ny i dag, er forældet i morgen, men det, der skal til for at skabe en medmenneskelig forståelse, bliver aldrig anderledes, man bliver nemt lidt splittet, når man skal leve op til det hele — tiden kræver dygtighed, men *det* skal ikke være det eneste, der tæller, det betyder noget afgørende, om vi bliver skabende og glade mennesker, der kan få det bedre med hinanden — og have det morsomt.

I den tid, vi har kendt hinanden, er der sket mange ting — der er sket store, afgørende begivenheder ude i verden — tronfølgeren er blevet gift, højskolevejen er blevet asfalteret, frk. Brundt er blevet gårdejer, København er blevet en by på 800 år, og De er blevet $\frac{1}{2}$ år ældre, og forhenværende højskoleelever.

De har været et stort pensum igennem, og der er blevet slidt meget. Vi ville så gerne give Dem den hjælp, der var nødvendig for at klare det hele, på en sådan måde, at De fik skærpet lysten til at fortsætte med sliddet — måske har vi i iver for at nå det hele sparet lidt på ros — hvad vi har forsømt m. h. t. ros, håber vi at have bødet på m. h. t. grundighed.

Da jeg var ung, kunne man ofte se aktuelle stemningsbilleder i avisen skrevet af en digter og journalist, der kaldte sig Ærbødigst, og hvis han havde besøgt Dem her, ville han måske have skrevet noget i denne stil:

*Sikke en masse, I skulle have lært —
og sikke I syntes, det var svært —
og sikke forventninger, I stillede —
og sikken hukommelsen, den drillede.*

*Og sikke med definitioner I kendte —
og sikke I vidste, hvo'n alting vendte —
og sikke I kunne det — på latin
og sikke det hele ku' drukne i grin.*

*Og sikke en mandag, den kunne bli' blå
og sikke så langsomt en time ku' gå
og sikken gru det var at bli' hørt,
og sikke de da ku' spørge skørt.*

*Men sikke perfekt, det osse ku' komme,
og sikke så ordene flød som flomme,
og sikken humøret, det fik en gang lak,
når læreren sagde: »Det var godt —
mange tak . . .*

Idag er det en anden måde, det gøres på, og inspireret af Johs. Møllehaves satire over vor tids forsøg på at nå at overkomme alt, har jeg forsøgt mig som moderne forfatter:

*I har tusind ting at nå
I skal næsten stå på tå
I skal høre Preben Thomsen
I skal vide noed om momsens
kende alt om varmeovne
der er ikke tid at dovne
sige noed om kvindesagen
lægge stramt et underlagen
tyre folketingskronikker
være læser — lytter — kigger
holde ud og holde masken
kende læsen under vasken
læse alt om hygiejne
I skal også kunne regne
flintre rundt på egnsmuseum
kunne tegne peritonæum
og ta stilling til om plasma
også findes ved chiasma
Sigrid Undset skal I kende
og til langbold kunne rende
følge virus' form og farver
vide, bændelorm får larver*

*høre taler om Ægypten
 ser på Jarlen nede i krypten
 se på Brecht og hans teater
 er det Tordenskjolds soldater
 kende lidt til de absurde
 vide, hvad man altså burde
 ved De noed om Villy Sørensen
 har De osse passet børnsen
 har De set et manglebræt
 hvilke hinder holder tæt
 hvad forstår man ved osmose
 det skal gå som fod i hose
 hvilke sko bør man nu købe
 hvordan lever en amøbe
 hvordan laver man vaccine
 er der jern i margarine
 er der sukker i Gajol
 kan det klares med karbol
 man må kende alle dele
 I må følge med det hele
 alle navne og begreber
 og man pukler og man slæber
 man har hele knolden fuld a
 ord man nærmest går omkuuld a
 De bør nu ta hånd i hanke
 med at dyrke sind og tanke
 sæt nu bolle om det bedste
 svar i de her mange teste
 kom og kik, vær med I kære
 tag nu stilling, tag ved lære
 engager jer hele tiden
 skaf jer mer og mere viden
 I må overkomme — alt.*

Nu står De foran et nyt afsnit i Deres liv — De er forventningsfulde — spændte på, hvad der venter Dem af oplevelser, spændte på, hvilke krav, man stiller til Dem. De skal ikke alle være sygeplejersker; man kan arbejde med mennesker i mange andre erhverv, men De forventer, at der er nogle, der vil gøre en indsats for, at De bliver uddannet så godt som muligt til at kunne yde den hjælp og omsorg, man venter af Dem.

De kan stole på, at man vil gøre en indsats for Dem, og De kan tro, man forventer noget af Dem — til alle tider vil det være sådan, at den, der har ret til

at modtage, også har ret til at forvente — den, der har pligt til at yde, må gøre det så godt som muligt.

Patienterne venter af eleven, at hun rent praktisk kan hjælpe med alle de ting, han ikke kan klare, patienten venter, at De har en vis teoretisk viden, så han trygt kan stole på, De gør tingene rigtigt, og man venter også, at patienten ikke er Dem ligegyldig menneskeligt set — man forventer også takt og diskretion — og i de små ting skulle det gerne ske sjældent, at patienten blev genstand for ubetænksomhed.

Patienten håber, at De vil tro på, hvad han siger, og han trives, hvis De vil være glad i deres væremåde, man forventer en vis portion godt humør, for De er jo ung. Men så vil De også blive mødt med tillid, og De vil opleve mange glæder hver eneste dag. Husk, fremtidens sygeplejerske er akkurat, hvad De er med til at gøre hende til.

Hvis nogen nu tænker: »Kunne jeg have gjort en bedre indsats?«, så skal De vide, at den følelse er vi fælles om — vi kender også følelsen af ikke at slå til, kun at være et spinkelt led i helheden. Men i et ægte fællesskab går den enkelte ikke under og bliver borte, men her får man lov til at sætte sine evner ind sammen med andre.

Jeg vil ønske for Dem, at De må blive i stand til at se helheden i det arbejde, som nu bliver Deres, f. eks. at kunne føle glæde og stolthed over en dygtig indsats i arbejdet — også fra Deres medarbejderes side.

Vi har på forskellig måde fortalt Dem, at vi tror på, at De altid er under Guds kærlige omsorg. Vi nævner Dem for Gud i vores forbøn, og vi beder ham om at tage Dem i sin varetægt.

*Den sag er aldrig i verden tabt,
 som deler kår med, hvad Gud har skabt,
 som ej skal bygges med tårn og tinder,
 men sagte vokse, mens tiden rinder.*

Tak fra alle os — til alle jer.

Siden sidst har vi bl. a. taget afsked med forårsholdet, budt velkommen til efterårsholdet og holdt gensynsfest for F. 67. De taler, der blev holdt ved afskedsfesten Sct. Hansaften og ved vel-

F. 67's gave til højskolen. Kunstneren er billedhuggeren Johannes Hansen

komstfesten den 1. august af henholdsvis frk. Ingemann og frk. Pade, bringes ord til andet for at tilkendegive, hvad der ligger os på sinde, når vi modtager et hold, og når vi sender det ud til en krævende gerning.

Eleverrådsformanden på forårsholdet, Anne-Lise Madsen, takkede på kammeraternes vegne for de fem måneder og overrakte en meget smuk og værdifuld gave: en pigefigur udført af billedhuggeren Johannes Hansen. Gaven har — som andre gaver fra eleverne — fået plads

på »Rådhuspladsen«. Vi er meget taknemmelige for den og glæder os daglig over den.

Eleverne rykkede ud den 24. juni, og håndværkerne rykkede ind. Denne gang gjaldt det de 15 værelser på »Langelinie«, som skulle have nye døre, gulve, tapeter, farver og gardiner. Det stod færdigt den 1. august. Vi er taknemmelige for vore flinke håndværkere, som ikke blot afgiver løfter, men også holder dem.

1. august rykkede 98 nye elever ind på skolen. Senere kom 2, som først måtte prøve, hvordan det er at være patient på et sygehus, så vi rædede tallet 100. De er nu godt i gang.

Ved det offentlige møde den anden onsdag i august talte pastor H. Steffensen, Diakonissestiftelsen, til os. Det blev en meget interessant og alvorlig gennemgang af moderne litteratur, som man ikke alt for hurtigt skal gøre sig færdig med, fordi de moderne digtere vil engagere os og søge at virkeliggøre den verden, vi lever i, og vil prøve at forurolige os.

For tredje gang har vi prøvet at holde gensynsfest. To måneder efter et holds afrejse prøver vi på at samle det igen. Af 77 elever mødte der 35. De nuværende elever underholdt på en særdeles strålende måde os alle, så det både morede og gav stof til eftertanke. De »gamle« elever fortalte oplevelser fra optagelsesprøverne ved hospitalerne, noget, der selvsagt måtte interessere de nuværende elever, idet de inden længe er dem, der får deres sag for. — Lærernes bidrag ved gensynsfesten var en opførelse af Gustav Wied's »Skærmydsler«.

Den 8. november markerer vi skolens 60 års dag. Skolens formand, provst Agger, Halsted, og fhv. forstander, sognepræst K. Robert Hansen, Hald, taler ved et offentligt møde denne dag.

På det nuværende hold er alle pladserne optaget, men til forårsholdet, der begynder 1. februar 1968, har vi ledige pladser endnu.

P. J.

Velkomsttale til E. 67

Af Annette Pade

Noget godt og glædeligt

Det er faldet i min lod på skolens vej-
ne at holde velkomsttalen til efterårshol-
det 1967, og det gør jeg med glæde. Det
kan jeg sige, at jeg gør, for jeg ved, at
det er noget godt og glædeligt, jeg byder
velkommen til. At det er noget godt og
glædeligt, slutter jeg mig til af alt det,
eleverne siger til vores afskedsfester om
tiden her.

Altså velkommen til 5 måneders arbej-
de og fællesskab her på F. H.

Det skulle ikke undre mig, om en me-
get stor del af Dem kommer med god
forhåndsviden om stedet og tiden her —
en forhåndsviden, som De har fået gen-
nem tidligere elever, hvad enten det er
søskende, veninder eller kammerater. —
Hos Dem er spændingen ved at det nye
mere afdæmpet end hos alle dem, der in-
tet har hørt i forvejen, men spændte og
forventningsfulde er De uden tvivl alle.

Kommer De med spænding og for-
ventning, kan De være forvissede om, at
også vi er spændte og forventningsful-
de m.h.t. det hold, vi nu skal i gang med.

Mere end De aner, betyder det uende-
lig meget, hvordan De vil falde til her og
modtage det, vi har at give; dog ikke
blot det betyder noget, men også hvad
De har at give os. Uden den veksel-
virkning lykkes gerningen her ikke. Kun
hvis begge parter er ydende, sker der
noget virkelig positivt.

Altså både spændingen og forventnin-
gen er fælles for Dem og os. Men der er
andet, der ikke er fælles for Dem og os,
og det er, at De står foran noget nyt og
ukendt, mens vi ved, hvordan slutresul-

tatet og tiden her gerne skulle blive, og
det er en meget væsentlig forskel.

Et puslespil

Jeg kunne have lyst til at sammenligne
tiden her med et puslespil af forskellige
brikker — alt, hvad De skal se, høre og
opleve i arbejde, i fritid, i kammeratska-
bet er brikker, og de skal lægges sam-
men til et ganske bestemt mønster; De
kender endnu ikke, hvordan det mønster
skal se ud, men det gør vi.

Jeg vil tro, at De alle har prøvet at
lægge et puslespil, så De til sidst fik det
påtænkte billede frem. Lettest er det, når
man har en model at se efter, men drev-
ne puslespillere foretrækker at lægge
puslespillet uden model, fordi det er mor-
sommere, men også betydelig sværere.
Dog hjælper det meget at have en ved
sin side, som har prøvet det før og ken-
der løsningen. Og det er altså den situa-
tion, De står i i dag, for vi, der skal un-
dervise Dem og have fællesskab med
Dem, kender løsningen.

Ved ethvert puslespil er forvirringen
størst til at begynde med, og det vil De
også komme til at erfare her; men det
hjælper straks, når den erfarne viser
Dem, hvilke brikker, der skal bruges for
at få konturerne frem. Har man først
dem på plads, kan man begynde at fylde
midten ud, og lidt efter lidt træder bil-
ledet frem.

Den enkelte briks betydning

Hver eneste brik har sin betydning i
helheden og passer nøje ind i andre brik-

ker. Ikke een brik kan undværes, selv om den i sig selv ser betydningsløs ud. Kun den erfarne kender fra begyndelsen den tilsyneladende betydningsløse briks værdi, for også den har betydning for, at der kan komme en harmonisk helhed ud af billedet.

En stor del af brikkerne får deres betydning og farve ved alt det meget, der sker udenfor timerne, f. eks. i kammeratskabet og i samværet med lærerstaben; disse brikker er helt uundværlige, og de er lette at kende og lette at gå til, så grib dem fra starten, for de danner rammen om billedet.

Også hver eneste time her er en sådan brik; timerens indhold er meget forskelligt, og De vil sikkert også synes, at nogle timer er mere vigtige end andre. Men vi, der har ansvar for, hvordan slutresultatet skal blive, ved, at det ikke er tilfældet. Alene det, at De f. eks. i en sangtime kan få kendskab til den uvurderlige skat, vi har i vores Højskolesangbog og i Salmebogen, kan for det åbne sind give Dem en berigelse for livet — også selv om man ikke har en tone i kroppen, for det er først og fremmest sangens indhold, der har betydning.

Visse brikker i spillet har jo nok for Dem at se stærkere farver end andre — de er mere tillukkende og falder derfor hurtigere i øjnene, og uvilkårligt griber De måske derfor først efter dem; det vil nok især gælde de egentlige sygeplejefag, men husk at billedet kan aldrig blive en helhed kun ved hjælp af disse brikker.

Brikkerne — altså timerne — har meget forskelligt indhold; nogle er direkte kundskabsmeddelende, andre har et mere alment menneskeligt indhold, og netop det er idéen i en sygeplejehøjskole; alle timer sigter mod det samme mål — nemlig at hjælpe Dem til at blive duelige mennesker i denne verden — her og nu.

Også de mindre farvede brikker må

til for at danne konturer, fundament og baggrund.

De timer, hvis indhold er kundskabsmeddelende, stiller store krav til Deres flid og opmærksomhed — både m. h. t. forberedelsen og i selve timerne, — men det er sandt, hvad Martin A. Hansen lader læreren i bogen »Løgneren« sige: »Der er noget rensende ved majsommeligt at samle kundskaber sammen«.

Vi håber, at mange af Dem vil føle, at det at samle kundskaber er en af de rigeste værdier her i livet, navnlig når det drejer sig om kundskaber, der er nødvendige for at klare den uddannelse, man har valgt at gå igang med.

At blive helstøbt

At samle de nødvendige kundskaber, at tilpasse sig miljøet her, at komme ind i en stor kammeratskabsflok, som tilfældet er her, vil nok ikke for alle gå lige let; og skulle det ske, så skal De huske på, hvad en overlæge her i foråret sagde til en flok nye sygeplejersker ved deres eksamensfest. Han sagde sådan til disse unge: »Jeg håber for Dem, at Dere forhåbninger om fremtiden vil blive opfyldt — så meget som De kan tåle det, for et liv helt uden sorger og vanskeligheder må være et mærkeligt indholdsløst liv. Ingen bliver helstøbt eller et lykkeligt menneske af lutter medgang«.

Vi, der er her, har, inden De kom, skåret alle de mange puslespilbrikker til — nogle helt efter vores eget hoved, og nogle efter direktiver fra de myndigheder, der har ansvaret for sygeplejeuddannelsen i Danmark. Og nu kunne man tænke sig, at en eller anden ville spørge: »Er der nu noget, der kan lette os arbejdet med at lægge puslespillet — det er jo rart med fiduser, når man skal i gang med en krævende opgave, som vil tage lang tid — først om 5 måneder lægges den sidste brik på plads? Ja, det tror jeg, der er.

Læse - lytte - spørge

Hvis De kan opøve dem i — under vejledning — at læse på en voksen og fornuftig måde — hvis De kan lære at lytte med åbne sanser, så vil De kunne lære alt det, vi putter på Dem, og det faglige vil kunne få den rette plads i helheden. Forudsætningen for at lære er altså at kunne læse og lytte, og begge dele er krævende, og endnu et — at De kan spørge. Ingen af os lærere er alvidende — heller ikke m. h. t. de fag, vi underviser i, så De kan godt opleve, at vi bliver Dem svar skyldig, men fornuftige spørgsmål sætter altid noget i gang.

Den vigtigste brik

Og så vil jeg gerne til sidst vende tilbage til brikkerne — ja egentlig kun til en eneste af dem — den vigtigste af dem alle — nemlig den, hvorom alle andre brikker samler sig; vi kunne tænke os at give den en iøjensfaldende farve og mærke den på en særlig måde — måske med det kristne symbol, korset, som udtrykker for, at vi her på skolen gerne ville have, at alt, hvad der sker i timerne og udenfor, gerne skulle præges af vor tro på Gud som vor fader og skaber. Hver morgen samles vi alle for at lovsynge Gud og takke Ham for livet og lyset, for kræfter og gode kår og for at bede Ham lægge sin velsignelse over alt, hvad den nye dag skal bringe. Jeg vil tro, at for mange af Dem er det en god, gammel vane at begynde dagen sådan, — ja, noget helt uundværligt — for andre er det måske noget nyt og fremmed — for alt det med Gud og hans kærlighed til os mennesker er noget, De aldrig har tænkt dybere over. Men det er vores håb og ønske her, at denne særlige brik også må komme på plads i Deres puslespil — det er muligt, at den først kommer på plads som den sidste brik — og måske når De slet ikke at se billedet helt færdigt her — måske for-

lægges brikken, men en dag finder De den forhåbentlig og får også den på plads.

I sin bog »Gnisten« fortæller Gurli Vibe Jensen om en afrikaner, der var begyndt at lære de kristnes Gud at kende — endnu var alt famlende og usikkert for ham på dette punkt. Men i al sin famlen var han kommet længere end mange af os, der er født og opvokset i et kristent land, og som både er døbt og konfirmeret; han var kommet så langt, at han kunne sige: »Er du Gud, så er jeg her. Vil du mig noget, så er jeg her. Tal, jeg hører, byd, jeg lyder«. — For den, der når så langt, er også den vigtigste brik kommet på plads i spillet.

Så gå da i gang fra starten med at få de mange brikker på plads; arbejd stadiet og med omtanke, så vil De forhåbentlig opleve noget af det, som førertalte overlæge sluttede sin eksamenstale med at sige. Så er der nemlig mulighed for, at Deres tid her kan hjælpe Dem til, at Deres liv i menneskelig henseende bliver rigt, i følelsesmæssig henseende varmt, og i forstandsmæssig henseende interessant.

Til en sådan oplevelse byder vi Dem af hjertet velkommen!

Huslig stilling

— forberedende undervisning

Unge piger, som ikke har eksamen, og som derfor kunne ønske undervisning i dansk, regning, fysik og kemi som forberedelse til sygeplejehøjskolen, kan få huslig stilling her på skolen et halvt eller helt år, inden højskoleopholdet begynder (altså 1. februar eller 1. august) og samtidig hermed modtage en sådan forberedende undervisning. Løn p. t. 550 kr. mdl. plus undervisning, kost og logi. Henvendelse til Fårevejle Højskole. Telefon 183.

N.B.! Realister er også velkomne.

Vi har

en del ledige pladser på forårsholdet, der begynder 1. februar 1968. Tak, om gamle elever vil sige det til unge piger, der tænker på at gå sygeplejevejen.

Møder og fester på Fårevejle Højskole efteråret 1967

Onsdag den 11. oktober kl. 20
taler forstanderinde, frk. Inger Götzche,
Børkop Sygeplejehøjskole.

Onsdag den 3. november kl. 20.
Festaften i anledning af Fårevejle Højskolens 60 årsdag.
Skolens formand, provst Agger, Halsted, og tidligere forstander, sognepræst K. Robert Hansen, taler.

Onsdag den 6. december kl. 20:
Kirkens Korshær-aften.

Efterårsholdet 1967

Andersen, Birthe Piiil, Bruntofte pr. Nykøbing F.
Andreasen, Aase, Sdr. Nørå, Fyn.
Bak, Gerda, Ø. Hvidbjerg, Mors.
Bech, Britta Bartholdy, Svaneke.
Blom, Anne Marie, Nordborg, Als.
Carlsen, Ane Frida, Brønshøj.
Carstensen, Ilse Rytz, Jels.
— Jonna Rose, Haderslev.
Christensen, Else Astrup, Sædding.
Christoffersen, Kirsten, Skagen.
Clausen, Ruth, Sønderborg.
— Tove, Lillerød pr. Allerød.
Davidsen, Davida, Kvivik, Færøerne.
Didriksen, Anne-Birgit, Branderslev, Nakskov.
Eriksen, Else, Nr. Kongerslev.
Grünberger, Lis, København K.
Halgård, Mette Marie, Tvis.
Handesten, Birgitte, Helsingør.
Hansen, Agnethe Skov, Tranget pr. Tårs.
— Annette, Halk.
— Lilli, Nykøbing Mors.

— Mary, Abenrå.
— Mona Visholm, Hvidbjerg pr. Skive.
— Ulla Kærgård, Ringsted.
Heiredal, Britta, Rungsted Kyst.
Hundahl, Grethe, Hillerslev, Thy.
Jacobsen, Kirsten, Sønderborg.
— Marie Louise, Købelev.
Jensen, Anne-Margrethe Brændgård, Vandborg.
— Birthe Marie, Sundby, Thy.
— Edel Amstrup, Bramstrup v. Randers.
— Elna Lindenberg, Hørby, Sæby.
— Inga, Vonslid.
— Ingrid, Rønbjerg.
— Kirsten Juul, Blenstrup.
— Lis Agerholm, Viborg.
— Margit Skifter, Vejby.
— Marianne, København NV.
Johansen, Helene, Sdr. Hygum.
Juhler, Birgitte, Farum.
Jørgensen, Anna, Lem v. Ringkøbing.
— Gunni, Skalborg.
Kirkegård, Hanne, Sdr. Vium.
Kobberøe, Ase, Bedsted, Thy.
Kraiczewska, Maria, Køge.
Kristensen, Birthe Frisbæk, Raykjavik, Island.
— Mona Agerskov, Birk v. Herning.
— Rita, Sejerslev, Mors.
Krogh-Hansen, Regitze, Nexø.
Larsen, Elly Stentoft, Thisted.
Lehmann, Kirsten, Stenløse.
Lendal, Annette, Sorø.
Lodberg, Karen, Søndervig.
Lyck, Rose-Marie, Sønderborg.
Madsen, Edith, Nykøbing Mors.
Mathiesen, Marie, Asserballekov, Als.
Mauritzen, Hanne, København K.
Mortensen, Anette, Snogebæk pr. Nexø.
— Anne-Lise, Sdr. Ørum pr. Højslev.
Møller, Lone Birthe, Hornbæk pr. Randers.
Nielsen, Annalise, Vejle.
— Annette Munch, Herning.
— Birthe Heegård, Sjørring.
— Bodil Kjørup, Stubbekøbing.
— Britta, Frederiksværk.
— Eva Marie, Nyborg.
— Nomi Vejgård, Strøby Egede.
Nissen, Margit, Havnbjerg, Nordborg.
Nørreriis, Lillian, Espergærde.
Odgård, Anne, Søborg.
Olesen, Ingrid, Remmerhus v. Herning.
— Kirsten Juel, St. Ajstrup.
Olsen, Ulla Søberg, Skellebjerg.
Overgård, Ingrid, Hundborg, Thy.
Pedersen, Annie Gaihede, Holte.
— Ellen Skov, Thorshøj, Vendsyssel.
— Ruth, Nors, Thy.
Petersen, Anne Grete, Hillerød.

Petersen, Mariann, Hundested.
 Poulsen, Ingrid, Bramminge.
 — Irmelin, Rugsted, Vejle.
 Rasmussen, Grethe Due, Rønne.
 — Inger Egelund, Førup.
 Riis, Dorthé, Sejerslev, Mors.
 Sieburg, Lisbeth, Varde.
 Simmelsgård, Edith, Sdr. Felding.
 Skals, Marry, Sdr. Hygum.
 Skovgård, Bente, Bodilsker.
 Sode, Käte, Hasle.
 Søndergård, Britt, Gjellerup.
 Sørensen, Birthe, Hvidbjerg, Thy.
 — Gerda, Daubjerg v. Viborg.
 — Inger, Vibbjerg.
 — Lis Germann, Alborg.
 Thomassen, Elly, Rakkeby v. Hjørring.
 Thomsen, Hanna Eredahl, Hvidbjerg, Thy.
 — Lone Pape, Lyngby pr. Sorø.
 Vendelbo, Anne Marie, Rettrup v. Skive.
 Vest, Karen, Orehoved.
 Østergård, Gudrun, Hadsten.

Østvendssyl Højskolekreds

Program for vinteren 1967-68

Lørdag den 21. oktober kl. 20

Taler: Forstander Jef Tange, Rønde højskole og efterskole.
 Emne: »Det koster at være kristen i Rusland«.

Lørdag den 25. november kl. 20

Taler: Forstander Peder Møller, Hellebjerg idrætsungdomsskole.
 Emne: »På vej til i morgen«.

Lørdag den 13. januar kl. 20

Taler: Forstander Kurt Andersen, Horne højskole og ungdomsskole.
 Emne: »Ung i et velfærdssamfund«.

Lørdag den 10. februar kl. 20

Taler: Forstander H. M. Hansen, Østvendssyl ungdomsskole, Dronninglund.
 Emne: »Kristen Kold og vor tid«.

Lørdag den 9. marts kl. 20

Taler: Forstander H. C. Pedersen, Borremose ungdomsskole pr. Års.
 Emne: »Driv i din fritid, men driv det til noget«.

Lørdag den 20. april kl. 20 — Pakkefest

Taler: Forstander Frits Larsen, Hou.
 Emne: »Israel i dag«.

Moderne afholdes i Hjallerup missionshus.

Adresseforandringer

- 23—24 Rasmus Nielsen, Kirkevej, Stenlille.
 S 30 Alma Hansen, Engtoftevej 24, Dianalund.
 38—39 Gunner Rasmussen, Røglegården, Stigs Bjergby, Mørkøv.
 53—54 Gerda Aislev (f. Husmann), Lillegade, Kirke Hyllinge.
 54—55 Anna Kirstine Larsen, Stengade 10, Alborg.
 54—55 Kate Pharao, Ahornvej 12, Hørsholm.
 55—56 Eva Aaen, Søndergade 122, Frederikshavn.
 56—57 Anna Grethe Nielsen, Plejecentret, Høje Gladsaxe Torv, Søborg.
 56—57 Solveig Smidt (f. Jørgensen), Sindbjerglund, Lindved, Vejle.
 E 59 Marie Jeppesen, Jyllandsgade 39, Esbjerg.
 E 59 Kirsten Nielsen (f. Jacobsen), Jægervej 20, Dragør.
 E 60 Anni Sørensen (f. Sivertsen), Lyngby Hovedgade 112, Lyngby.
 F 61 Randi Andersen (f. Christensen), Bakken 6, Holbæk.
 F 61 Inger Rasmussen, Skovledet 117, Hillerød.
 E 61 Inger Thingholm (f. Sørensen), Himmerslev, Særslev.
 F 62 Astrid Nielsen (f. Clausen), Sct. Ibsgade 28, Viborg.
 F 62 Doris Skov, Charlotte Muncks Vej 5, København NV.
 F 63 Elly Overgård (f. Jeppesen), Grynderup, Durup.
 F 63 Dinna Schjødt Larsen, Lægebolog 2 A, 1. tv., Kommunehospitalet, Århus C.
 F 64 Anne Grethe Klausen (f. Andersen), Holleby, Nakskov.
 F 64 Elene R. Knudsen, Gl. Jellingvej 3, Vejle.
 F 65 Randi Tøvik, Amtssygehuset, Viborg.
 E 65 Frida Berg Hansen, Severinelyst, Egtved.
 F 66 Else Marie Sønderby, Sundby Hospital, Italiensvej, København S.

Fra vandremappen »Brevduen« for sommerskolen 1908 har vi modtaget 5 kr. fra bødekonvolutten. — Tak. B. D.

FÅREVEJLE HØJSKOLE

SYGEPLEJEHØJSKOLE

Oprettet 1907

Sygeplejehøjskole 1951

Formand:

Provst C. P. Agger, Halsted

Forstanderinde:

Annette Pade

Forstander:

Poul Jeppesen

Telefon: Fårevejle 183

Giro-nr.: 62100

Elevtelefon: Fårevejle 253

Elevforeningen:

Formand:

Købmand H. Hansen, Nygade 13,
Kalundborg

Kasserer:

Højskolelærer Bent Davidsen,
Fårevejle.

Giro-nr.: 8701

Adresseforandringer meddeles
til postvæsenet

Redaktør:

Forstander Poul Jeppesen,
Fårevejle Højskole, Fårevejle

**5 måneders kursus for vordende sygeplejersker
begynder 1. februar og 1. august**

LÆRERE:

Forstanderinde, frk. Annette Pade

Forstander Poul Jeppesen

Sygeplejelærerinde, frk. Lilly Frederiksen

Sygeplejelærerinde, frk. Lilli Ingemann

Sygeplejelærerinde, frk. Grete Brundt

Højskolelærerinde, frk. Johanne Mikkelsen

Højskolelærerinde, frk. Dagmar Bork

Højskolelærer Bent Davidsen

Gymnastiklærerinde, fru Lis Davidsen

Program og oplysninger ved henvendelse til
Fårevejle Højskole, telefon Fårevejle 183

Tryk: Sjællands Tidende, Holbæk